

gen synlig grund ikke har gennemført den aftalte uddeling af fødevarer, så de fornødne fødevarer henlå i regeringens lagerbygninger. Desuden havde Irak i 2001 medicin til en værdi af 200 mia. dollar liggende på lager, som ikke blev distribueret.

Det vurderes, at Irak alene i årene 1997-2001 ulovligt eksporterede olieprodukter for ca. 6,6 mia. dollar. Disse indtægter var således ikke øremærket til indkøb af fødevarer og medicin, men mistænkes for i stedet for at være brugt til bl.a. ulovlige våbenanskaffelser og til at bygge ekstra paladser til Saddam Hussein, hvor man altså muligvis har kunnet skjule våben.

Så den nød, vi så bl.a. i TV-Avisen i går, er altså en nød, som Saddam Hussein gør unødigt større for at få samlet befolkningen imod Vesten. Men vi vil fortsat hjælpe civilbefolkningen. Den danske regering har i 2002 givet 7,5 mio. kr. i fødevarerhjælp til civilbefolkningen i Irak, og det vil vi selvfølgelig blive ved med, det er ikke dem, der er ofrene, de er ofre for Saddam Hussein, men verden skal ikke blive offer for ham.

Så sluttelig: Tak for den brede opbakning; vi fortsætter.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, at det er fint nok, at ministeren har som udgangspunkt, at man ikke skal føre krig for et godt ord, fordi der er en despotisk diktor. For dem er der mange steder i verden, og mange af dem indgår i den amerikanske alliance, for at sige det rent ud. Det har jo aldrig været demokratiske rettigheder, der har været grundlaget for den amerikanske udenrigspolitik.

Det er også derfor, som det har været påpeget tidligere, at det er USA, der i sin tid har støttet Saddam Hussein, da man havde brug for at støtte Saddam Hussein; USA støttede Al-Qaeda-folkene, da man havde brug for det. Og derfor ser man jo den dér mærkelige, kan man sige, siksakurs, der ikke har noget som helst at gøre med menneskerettigheder, med demokrati, med ideologi, men som har noget at gøre med kold og kontant magtpolitik.

Derfor er vi nødt til at vurdere, om en krig kan retfærdiggøres af det, som sker i Irak. Jeg er helt med på, at våbeninspektørerne skal dernel, og der har ligget en lang række FN-resolutioner om det, som vi har støttet, og de skal have fri adgang til det. Men der er i hvert fald to ting her. For det første – og det var noget af det, vi fik at vide af de våbeninspektører, vi havde møde med for nylig – er de 60 dage er for lidt. Ifølge

chefen for FN's tidligere våbeninspektører, Scott Ritter, og i øvrigt også ifølge Rolf Ekeus og andre, er det nødvendigt med mere tid end 2 måneder, for at man kan få et retvisende billede af det.

Dertil kommer, at meget jo tyder på, at den amerikanske regering er villig til at fortolke ethvert lille problem, der måtte opstå. Man kan vel ikke forestille sig, når der sendes våbeninspektører til et land som Irak, at så ville der overhovedet ikke opstå problemer hen ad vejen. Og et af de store spørgsmål bliver jo så, om ethvert lillebitte problem i sig selv skal udløse en militær aktion fra amerikansk side.

Kl. 11.40

Jeg synes, det er fint nok, at den danske regering lægger meget vægt på, at FN's Sikkerhedsråd skal spille en vigtig rolle, men vi vil alligevel gøre opmærksom på, at det er præcis på det her punkt, vi forventer vanskeligheder, når man skal tilbage og fortolke, hvad våbeninspektørerne kommer med, når man skal fortolke eventuelle modsætningsforhold, der måtte være opstået mellem våbeninspektørerne og Iraks regering. Derfor havde vi også foretrukket, at man mere aktivt havde støttet den franske linje om, at der skulle en ny resolution til. Det gav man så efter for.

Men i hvert fald er det på det punkt, der kan forventes ganske store problemer. Og der synes jeg, det ville være vigtigt at få en mere klar markering fra regeringen om, hvad den ville gøre i den situation, hvor der opstår nye modsætninger omkring fortolkningen af det her, hvor USA vil i krig på baggrund af, hvad man andre steder kan opfatte som mindre ting, og hvor så lande som Rusland, Kina og Frankrig jo har givet deres egen fælles fortolkning af det her, læg mærke til det, deres egen fælles fortolkning af sikkerhedsresolutionen og den uenighed, der måtte opstå om det vedrørende legitimiteten af en amerikansk krigsførelse.

Og der synes jeg stadig væk vi mangler nogle klare svar fra den danske regering. Der lægger den sig igen i ly af USA, er vi bange for, og i hvert fald i ly af, at sagen indtil videre er skudt til hjørnespark. Det er også derfor, debatten i dag ikke har været så voldsom, som den ellers ville have været, men jeg synes altså, det ville være vigtigt, at man får en mere klar tilkendegivelse allerede nu fra regeringen om, hvorvidt den i den situation ville støtte, at USA ved den mindste lejlighed kan få mulighed for at indlede deres militære angreb.